

Tina de glans del Blanquer

Oristà

Ubicació

Comarca: Lluçanès
Lloc/Adreça: Sector nord-oest del terme municipal
Emplaçament: A 500 metres per pista forestal de la carretera B-431, punt quilomètric 68'100

Coordenades:

Latitud: 41.97226
Longitud: 2.02287
UTM Est (X): 419041
UTM Nord (Y): 4647158

Classificació

Número de fitxa: 08151 - 161
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Element arquitectònic
Estil / època: Contemporani
Estat de conservació: Bo
Notes de conservació: S'han després algunes pedres del costat sud.
Protecció: Inexistent
Número inventari: Sí, IPIC. 24.114.114
Generalitat i altres inventaris:
Accés: Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat: Privada
Titular: Ref. cad.: 019A00004
Fitxes associades:
[El Blanquer](#)
Autoria de la fitxa: Jordi Compte i Marta Homs
Data de registre de la fitxa: dc., 23/05/2007 - 02:00

Descripció

La tina o pou de glans del Blanquer es troba situat a 40 metres a l'oest de la masia del Blanquer, al límit d'un marge o desnivell pronunciat. Es tracta d'un pou circular, d'uns dos metres de diàmetre i dos metres de profunditat, picat a la roca natural amb la part superior construïda amb un mur de 70 centímetres d'alçada, de pedres regulars força grosses d'uns 20 centímetres de gruix. Envolta aquest mur una gruixuda paret de pedra de 80 centímetres d'amplada i de menor alçada. A la part nord hi ha un canal que recollia l'aigua de la pluja d'un planell rocós situat en un petit serrat a uns metres a l'oest del pou. El desguàs o sortida d'aigua es troba a la banda sud del pou, en ple desnivell del terreny.

Observacions:

La tercera imatge s'ha extret de l'Inventari de Patrimoni Industrial de Catalunya.

Història

La tina o pou de glans del Blanquer es va utilitzar fins a finals del segle XIX. Modernament el pou de glans del Blanquer es va fer servir com a dipòsit d'aigua. Recollia l'aigua de la pluja a través del canal que comunicava el serrat rocós proper amb el pou.

Antigament, les masies que tenien rouredes, utilitzaven les glans per a engreixar els porcs (a les zones on no hi havia rouredes s'utilitzava sobretot el blat de moro). Al Lluçanès central, en general, hi havia grans rouredes que permetien collir glans a tothom qui ho volia, amb la condició d'haver de donar la meitat a l'amo de la roureda. Per a conservar les glans, moltes masies tenien el "jup" (xup o aljup), que era un pou on hi feien anar aigua i allí tiraven les glans, mantenint-se tendres i fresques tot l'any (VILARRASA:1975).

Bibliografia

- MESTRE, Pere (1998). Inventari del Patrimoni Industrial de Catalunya. Oristà. Museu de la Ciència i de la Tècnica de Catalunya.
- VILARRASA, Salvador (1975). La vida a pagès. Impremta Maideu.

